

Leeswaer

Editie 1, 2020 | Zaterdag 27 juni

Honkbalweek
Haarlem

For Love of the Game

f honkbalweek
 @honkbalweek
 honkbalweek
 honkbalweek
 www.honkbalweek.nl

Welkom...

...in deze eerste speciale editie van Leesvoer. Het is vandaag zaterdag 27 juni 2020. De eerste speeldag van de 30e Honkbalweek Haarlem stond voor gisteren op het programma en zou gezien de weersomstandigheden probleemloos zijn afgewerkt. Maar er is helaas geen Honkbalweek Haarlem in 2020. De reden hiervoor weten we natuurlijk allemaal en de beslissing om in eind maart de streep door het evenement te zetten was de enige juiste.

Het redactieteam van Leesvoer was ook dit keer weer van plan tien dagen lang een lezenswaardig dag-bulletin te creëren. Net als twee jaar geleden een digitale versie die via de website van de Honkbalweek te downloaden was. Maar vrijwel zeker zou er dit keer ook weer een papieren versie zijn geweest. Voor al die liefhebbers die gewoon een papieren Leesvoer in de hand te willen hebben (of een krant, of een boek, om maar wat te noemen). En dan vervolgens op hun gemak ergens in het stadion te lezen op ons terras of gewoon op de eigen, vaste plek op de tribune. Onder het genot van een bakkie koffie of ander drankje met of zonder snack. Om te lezen wat we nu weer geproduceerd hebben. Wij hadden het liever ook zo gezien, maar helaas is het dit keer niet anders. Er zijn geen teams, geen wedstrijden, het promo-plein is leeg, het stadion ook.

Snik!

Ook dit jaar zou Feiko Drost ondermeer de openingstekst maken, zou eindredacteur Jasper Roos de wedstrijdverslagen en lay-out/opmaak weer voor zijn rekening nemen, zou Györgyike Horvath weer vragen voorleggen aan spelers en medewerkers, zou Coen Stoovelaar wederom aanvullende informatie leveren en zou 'editor-in-chief' Marco Stoovelaar de redactiegroep weer hebben gepoogd in het gareel te houden (en voor de nodige historische verhalen en grote achtergrondverhalen/interviews in het Leesvoer hebben getekend). Samen zouden we weer de korte berichten hebben verzameld en (soms) verzonnen voor de rubriek Hit & Run en fotograaf Robert Bos had ongetwijfeld weer voor mooie foto's gezorgd ter illustratie.

'De kop is er af' had voor vandaag onze traditionele openingskop moeten zijn van het eerste nummer van Leesvoer na de eerste gespeelde wedstrijden. Maar de pagina met wedstrijdverslagen en box scores is leeg, net als veel van de overige pagina's.

Of toch niet?

Niet echt, want we hebben besloten om in de periode dat de Honkbalweek Haarlem 2020 zou plaatsvinden toch iets te produceren. Tijdens deze 'Week' zal een aantal Leesvoer Specials verschijnen. Met daarin terugblikken op vorige 'Weken', een paar interviewtjes en wie weet wat nog meer. Om toch een beetje dat bekende Honkbalweek-gevoel te hebben, te krijgen en te houden.

Langs deze weg wensen het Organisatie-Comité, de Leesvoer-redactie en alle Honkbalweek-medewerkers/sters iedereen die te maken heeft gehad (of nog heeft) met het coronavirus heel veel sterkte en beterschap.

Voor nu, let op elkaar, wees lief voor elkaar en hou je aan de regels. Des te eerder kunnen we ons weer richten op andere zaken en kan alles weer wat normaler worden.

De 30e Honkbalweek Haarlem wordt nu georganiseerd in 2022!

Veel leesplezier en tot de volgende editie!

HET ALLEREERSTE VERSLAG

In 1961 wordt het Internationale Honkbal-Toernooi georganiseerd op het Gemeentelijk Sportterrein in Haarlem. Dit complex, gelegen aan het Badmintonpad, is de gezellige en intieme thuishaven van HCK (Kinheim) en blijft dat ook vele jaren lang. Op deze locatie staat nu sinds 2011 het Sterren College. Twee jaar later wordt het nieuw gebouwde Pim Mulier Stadion het decor voor de Haarlemse Honkbal Week en is dat nog altijd. Wel wordt er soms nog een inhaalwedstrijd gespeeld op het veld aan het Badmintonpad.

De officiële naam van het eerste toernooi is niet echt duidelijk. Meestal wordt er gesproken over het Internationale Honkbal-Toernooi, maar ook wordt regelmatig gesproken over de 'Honkbalweek Haarlem' of de 'Haarlemse Honkbalweek'. Het evenement wordt georganiseerd door de Stichting Sportweek Haarlem en het eerste Organisatie-Comité bestaat uit voorzitter Gerard Voogd, vice-voorzitter Wout Posthuma, secretaris Simon Heyers en leden Piet van Deenen en Wim Oosterhof.

Het veld aan het Badmintonpad wordt omgebouwd tot een stadion met 2500 zitplaatsen. Ook wordt er 'een Amerikaans scorebord' geplaatst, ter beschikking gesteld door frisdrankengigant Coca-Cola. Een passe-partout voor het hele toernooi kost 12,50 gulden en geeft recht op een gereserveerde plaats. Houders van bondsdiploma's (zoals scheidsrechters) kunnen er één aanschaffen voor zes gulden, mits op tijd aangevraagd. Voor commissieleden van de bond (KNHB) is er een andere regeling. Zij kunnen opgeven welke wedstrijd (één kaart per persoon) zij willen bijwonen. Doen ze dat niet op tijd en willen ze daarna toch een wedstrijd bijwonen, dan hebben ze alleen recht op een gratis staanplaats. Het is uiteraard ook mogelijk een kaartje per wedstrijd aan te schaffen. Een zitplaats voor de ochtendwedstrijd kost één gulden, voor de avondwedstrijd is dat twee gulden. Staanplaatsen zijn er ook. Voor een ochtendwedstrijd kost dat vijftig cent, 's avonds kost een staanplaats één gulden.

De deelnemers aan de eerste editie zijn, naast het Nederlands team, de Amerikaanse luchtmachtploegen van Alconbury Spartans (Engeland), Chateauroux Sabres (Frankrijk) en Wiesbaden Flyers (toenmalig West-Duitsland), plus London

All Stars, een sterke ploeg uit de Engelse Southern Baseball Association en Mannheim Knights. Aanvankelijk was ook Italië uitgenodigd, maar de ploeg kan niet komen. De Italiaanse landskampioen Milano wordt in april aangekondigd als vervanger, maar ook die ploeg laat half juli weten van deelname af te zien. Milano wordt vervangen door Mannheim Knights, de officiële nationale West-Duitse ploeg aangevuld met een aantal Amerikaanse spelers. In een vooruitblik wordt geschreven dat het toernooi 'door de aanwezigheid van de drie Amerikaanse teams een evenement kan worden zoals Nederland nog nooit binnen zijn grenzen heeft gehad'.

Het Nederlands team staat onder leiding van Ron Fraser, de eerste Amerikaanse coach die de leiding heeft bij Oranje. Fraser nodigt liefst 28 spelers uit voor het toernooi. Dat moet ook wel, want de spelers zijn namelijk niet alle dagen beschikbaar. Sommigen werken gewoon en iedereen verblijft gewoon thuis. Fraser wordt geassisteerd door Charles Urbanus (sr.), de broer van werper Han Urbanus. De bekende voordrachtskunstenaar en acteur Otto Sterman, die ook werkzaam is als gymnastiekleraar, is de verzorger van de ploeg. Sterman, die later onder de naam 'Oom Otto' op televisie sprookjes vertelde, had vele jaren een eigen solo-programma in het theater. In de aanloop naar het toernooi reist het Nederlands team begin juni af naar Grand Rapids in de staat Michigan (USA) voor een reeks wedstrijden tegen de Sullivans. Dit team neemt vervolgens in 1963 voor het eerst deel aan de 'Week' deel en wordt een groot onderdeel van de HHW-historie.

De toernooibepalingen stellen dat er wordt verlengd totdat er een beslissing is verkregen. Ook mogen scheidsrechters een wedstrijd staken bij slechte weersomstandigheden. De avondwedstrijden beginnen om half zes en na acht uur mag er niet meer aan een nieuwe inning worden begonnen. Er is immers geen lichtinstallatie. Is de stand op dat moment gelijk dan wordt overigens wel doorgespeeld. De scheidsrechter zal dan bepalen hoelang er kan worden gespeeld vanwege de invallende duisternis. Is er na zes innings een verschil van tien punten dan is het duel ten einde. Een wedstrijd die na vijf innings door weersomstandigheden moet worden gestaakt is geldig.

LEESVOER

27 juni 2020

Nr. 1

Het eerste toernooi begint op zaterdag 22 juli. 16.30 uur is de aanvangstijd voor de ontmoeting tussen het Nederlands team, dat toen overigens deelnam onder de naam 'Kieviten', en Chateauroux Sabres. Maar eerst is er een openingsceremonie. Onder de vele genodigden is ook de Consul-Generaal van de Verenigde Staten. De opening, opgeluisterd door Drumband Apollo, neemt 35 minuten in beslag. De vlaggen van de vier deelnemende landen worden gehezen, alle volksliederen worden gespeeld. Hierna opent de Haarlemse locoburgemeester Daaf Geluk het evenement met een toespraak en gooit de eerste bal.

Zeer veel vertegenwoordigers van de pers wonen het toernooi bij. Ook is er veel aandacht van radio en televisie. Bovendien nemen de bekende radioverslaggevers Bob Spaak en Dick van Rijn tijdens alle wedstrijden plaats achter microfoon om de toeschouwers te informeren over de verrichtingen op het veld. Zij zijn de eerste announcers van de Honkbalweek. Dick van Rijn bleef dat nog vele Honkbalweken doen. Het Haarlems Dagblad stelt voor de ochtendwedstrijden duizend kaarten voor een dubbeltje (10 cent) beschikbaar voor jongeren tot zestien jaar.

Laten we eens teruggaan in de tijd. Naar die zaterdagmiddag 22 juli, ruim 58 jaar geleden, waarop ruim tweeduizend toeschouwers het openingsduel bijwonen. De wedstrijd is gespeeld, Nederland heeft met 4-0 gewonnen. Tijd voor een verslag van die allereerste Honkbalweek-wedstrijd.

Het is een frisse, zwaarbewolkte middag met een gemiddelde temperatuur van net boven de veertien graden en heel weinig zon. Uit het noordwesten komt een zwakke wind. Het is droog als de wedstrijd begint, maar in de eerste inning valt er motregen. De gezichten van de organisatoren betrekken, maar de regen zet niet door en verdwijnt snel weer.

De eerste wedstrijd is gelijk spannend en is zes innings lang een werpersduel, maar Nederland is duidelijk de beste ploeg. Herman Beidschat gooit voor Nederland en staat in de eerste drie innings niemand tot de honken toe. Even lijkt Byron Skelton (de werper van Chateauroux) dat te lukken in de derde slagbeurt, maar een fraaie actie van derde honkman Han Urbanus voorkomt dat. Chateauroux weet tweemaal het derde honk te bereiken in deze wedstrijd. Beide keren door Dick Draper. In de vierde inning slaat hij de eerste honkbal voor zijn ploeg, maar blijft achter op het derde honk. Ook in de negende inning komt hij niet verder dan het derde honk.

Tussendoor bereikt de Frans/Amerikaanse ploeg het honk in de vijfde en zevende inning (beide keren een honkslag), maar er kan niet worden gescoord. Beidschat is in vorm en gooit een uitstekende wedstrijd en wordt daarbij prima gesteund door catcher Ricky Kersout. Sterk veldwerk is er ook van infielders Leo Kops, Han Urbanus en Henk Keulemans, terwijl ook outfielders Ben Tromp, Nol Houtkamp en Teun de Groot het uitstekend doen.

Nederland blijft aanvankelijk ook puntloos. In de eerste inning krijgt openingslagman Henk Keulemans vier wijd. Even later is hij te laat terug op het eerste honk na een uithaal van Ben Tromp. De bal wordt gevangen door outfielder Dick Draper, die Keulemans vervolgens ook uitschakelt op het eerste honk.

Nederland opent de score in de derde inning. Eerst wordt Nol Houtkamp uitgevangen. Hierna slaat Ricky Kersout een honkslag en weet door te stomen naar het derde honk als daar een fout in het outfield op volgt. Herman Beidschat krijgt vervolgens drie slag, maar Kersout kan scoren op een hiernavolgende verre tweehonkslag van aanvoerder Henk Keulemans. In de vijfde inning lijkt Nederland de voorsprong te gaan verdubbelen. Teun de Groot slaat een tweehonkslag en probeert even later te scoren, maar wordt uitgetikt door catcher Dick Lewis.

In de zevende inning trekt Nederland de wedstrijd definitief naar zich toe door driemaal te scoren. Hennie Regeling is de eerste slagman en slaat een daverende klap richting linksveld. Het wordt de allereerste homerun in de historie van de Honkbal Week. Hierna worden Leo Kops en Teun de Groot uitgeschakeld. Vervolgens slaat Nol Houtkamp een honkslag en hij scoort als ook Ricky Kersout de bal over de omheining slaat. Midvelder Ken Bazner doet een uiterste poging de bal te vangen, maar verdwijnt zelf ook met een salto over het hek. Eerder in de wedstrijd lijkt Henk Keulemans de eerste homerun te slaan, maar een uitstekende 'running catch' van Bazner voorkomt dat.

In de achttste inning krijgt Nederland nog een scorekans. Han Urbanus (honkslag) en Hennie Regeling (geraakt werper) komen op de honken, maar zij blijven achter. Reliever Jim Lipari gooit vervolgens driemaal drie slag in de negende inning.

In de negende inning komt de shutout van Beidschat even in gevaar. Het thuisspelende Chateauroux krijgt twee honklopers, waarvan één via een veldfout. Maar Beidschat volgt met drie

slag, waarna een vangbal van Jan Schreuders voor de tweede nul zorgt. Een gedwongen nul, na een aangooi van korte stop Leo Kops naar tweede honkman Henk Keulemans, maakt een einde aan de wedstrijd.

Werpers Chateauroux: Byron Skelton (8 innings), 6x drie slag, eenmaal vier wijd en zeven honkslagen tegen; Jim Lipari (1 inning), 3-0-0. Chateauroux maakt twee fouten.

Werper Nederland: Herman Beidschat (9 innings) 6-0-4. De Nederlandse verdediging maakt één fout.

De zeven Nederlandse honkslagen komen op naam van Ricky Kersout (2-uit-4), Teun de Groot, Nol Houtkamp, Henk Keulemans, Hennie Regeling (allen 1-uit-3) en Han Urbanus (1-uit-4).

De pers is na afloop vol lof over de prestatie van het Nederlands team.

De Telegraaf opent met "Beidschat voert briljant spektakelstuk op". De verslaggever van De Telegraaf schrijft: „Herman Beidschat bracht zaterdag de Nederlandse toeschouwers in complete vervoering door een volmaakte pitchersshow tegen de sterke Chateauroux Sabres en behaalde een briljante no-run. „Het was voor de eerste maal in 44 wedstrijden, dat we geen run scoorden, maar jullie pitcher was zo grandioos, dat onze beste hitters geen antwoord op zijn worpen hadden”, aldus Chateauroux-manager Evo Mini in de grootste krant.

De Volkskrant kopt "Oranje-negental startte verrassend in honkbalweek - Sublieme zege over Sabres". In het artikel staat te lezen: „Een grandioos verdedigende Herman Beidschat, homeruns van Ricky Kersout en Henny Regeling, en de 4-0 zege van het oranje-negental op de Europese kampioen van de Amerikaanse legerhonkballers, Chateauroux Sabres, hebben het begin van de Internationale Haarlemse Honkbalweek een niet verwachte schittering gegeven. Aandachtig heeft het publiek zitten kijken naar de kleurige opening, die het sportweekcomité Haarlem onder aanvoering van Gerard Voogd had georganiseerd. Met nog meer belangstelling zat het te genieten van het fraaie honkbal dat daarna volgde. De verslaggever van De Volkskrant heeft ook een beetje kritiek: „Het was grandioos aan beide zijden. Alleen was het onbegrijpelijk dat Ron Fraser in de laatste slagbeurt vijf spelers wisselde in deze zo uitstekende Oranjeploeg. Spelers en publiek verloren hierdoor hun rust. Gelukkig had dit geen gevolgen.”

In het Algemeen Handelsblad staat "Goede start van Kieviten".

De inleiding begint als volgt: „Het Nederlands negental wekte zaterdag de indruk alsof er bij het internationaal honkbaltoernooi te Haarlem een Europese titel viel te prolongeren. Tegen de Chateauroux Sabres, het Amerikaanse luchtmachtteam, dat vorig jaar de kampioenstitel bij de Amerikaanse militairen in Europa en Afrika veroverde, overtroffen de pupillen van coach Fraser zichzelf. Met de duidelijke cijfers 4-0 werden de Yankees verslagen, die als favoriet voor de eindzege werden getipt.”

Het Vrije Volk kopt "Kieviten slaan in briljante wedstrijd sterke Sabres". De verslaggever begint zijn verslag met deze lange openingszin: „Het Nederlandse honkbalteam spelend onder de naam 'De Kieviten' heeft zaterdagmiddag het internationale toernooi van de Stichting Sportweek Haarlem ingezet met een éclatante 4-0 zege op de favoriete Amerikaanse luchtmacht ploeg Chateauroux Sabres, een triomf die werd behaald door vrijwel foutloos veldspel en verrassende goede slagprestaties, die in de zevende innings culmineerden in twee homeruns, één van Henny Regeling (OVVO) en één van Ricky Kersout (UVV)." De verslaggever gaat verder: „Deze beide slagen beslisten de vaak boeiende en technisch knap gespeelde wedstrijd, waarin de Nederlandse werper Herman Beidschat in topvorm was en pas in de vierde innings zijn eerste wijdbal gooide.”

"Nederlandse ploeg houdt "Franse" Amerikanen op afstand" en "Bemoedigend begin Haarlemse Honkbalweek" zijn de koppen in De Tijd-Maasbode. „De prestatie is voor een belangrijk deel te danken aan Herman Beidschat, die op zijn werpheuvel steeds weer de energie en concentratie wist te vergaren om met curve- en strakke ballen de geroutineerde Amerikanen te bedwingen. Attent geassisteerd door zijn collega's in het veld - midvelder Ben Tromp onderscheidde zich met vijf vangballen - belette hij zijn tegenstanders ook maar één keer de thuisplaat te bereiken.”

In Het Parool is de kop "Indrukwekkende zege op Chateauroux - Honkbalteam bejubeld". De verslaggever schrijft: „Tegen Chateauroux stond een voortrekkelijke combinatie in het veld, die gaaf honkbal speelde, met een verdediging van voor Nederland ongekend alloo.

De Nederlandse ploeg mocht na de laatste innings onder warm applaus de kleedkamers opzoeken. Herman Beidschat, deze naam zweefde zaterdagmiddag op aller lippen na de grootse prestatie, die de werper van EHS tegen de Chateauroux

Sabres had verricht. Inderdaad een grote prestatie van de negentienjarige militaire sportinstructeur.”

Hoewel het toernooi toch al ruim vantevoren bekend was staan er voor de tweede speeldag (zondag) toch twee wedstrijden op het programma in de hoofdklasse. Zo staan bijvoorbeeld Han Urbanus en Hennie Regelink met OVVO tegenover UVV met Ricky Kersout in de gelederen. OVVO wint met 6-1. In het andere duel wint Sparta met 6-5 van VVGA in twaalf innings. Bondscoach moet hierdoor een aantal aanpassingen doen in zijn ploeg die zondag in actie komt tegen Mannheim Knights. John Parker domineert als werper in de Duitse ploeg, gooit twintig keer drie slag en staat maar drie honkslagen toe. Nederland verliest met 6-5. (MS)

Van 22 tot en met 30 juli 1961 genoten duizenden liefhebbers negen dagen lang van tophonkbal. Dat deden zij tijdens het International Honkbal-Toernooi, georganiseerd door de Koninklijke Nederlandse Honkbal Bond (KNHB). De wedstrijden werden gespeeld op het veld van HCK (Kinheim), dat zich bevond op het Gemeentelijk Sportterrein aan het Badmintonpad. Al snel, nog tijdens het toernooi, werd het evenement al als 'Haarlemse Honkbalweek' betiteld of werd het de Honkbalweek in Haarlem genoemd. Het was de geboorte van een toernooi dat niet alleen in de Nederlandse historie een vooraanstaande plek zou krijgen, maar ook wereldwijd hoog aanzien kreeg. Nog altijd behoort de Honkbalweek tot één van de meest gerespecteerde evenementen in het mondiale honkbal en willen landen en teams graag deelnemen.

Ook in 1961 kon de 'Week' alleen maar worden gerealiseerd door de inzet van veel vrijwilligers. Mensen die ook toen vakanties of vrije dagen opnamen om er bij te kunnen zijn. Vele, vele vrijwilligers, die zich vaak van 's morgens vroeg tot 's avonds laat inzetten om alles rondom de wedstrijden goed te laten verlopen.

Stuk voor stuk mensen waar de Honkbalweek-organisatie enorm trots op is geweest, nog altijd is en waar een bijzondere band mee is opgebouwd. Zonder deze mensen is er simpelweg geen Honkbalweek!

Sinds de Honkbalweek van 2006 staat de redactie van Leesvoer in de eerste editie altijd even stil bij de personen die ons sinds het vorige toernooi helaas zijn overleden. Zij zullen voor altijd verbonden blijven aan de geschiedenis van dit bijzondere evenement. Sommigen waren op het veld actief, anderen vervulden een rol achter de schermen. Ter nagedachtenis aan hen deze In Memoriam. De Honkbalweekfamilie zal hen altijd vol warmte blijven herinneren en dankt hen voor de vele uren inzet door de jaren heen.

Daaronder Piet Tromp en Hans de Bie, die jarenlang in verschillende functies betrokken zijn geweest bij de Haarlemse Honkbalweek en vele jaren een zeer gerespecteerd lid waren van het Organisatiecomité.

In Memoriam

Piet Tromp

Op 24 mei 2019 overleed voormalig Honkbalweek-voorzitter Piet Tromp op 81-jarige leeftijd. In 1977 maakte Piet Tromp voor het eerst deel uit van het Organisatie-Comité van de Haarlemse Honkbalweek als penningmeester toen men zich voorbereidde op het toernooi dat in 1978 zou volgen. Dat evenement was de tiende editie en was de laatste 'Week' onder voorzitterschap van Gerard Voogd, die de organisatie had geleid sinds het eerste toernooi in 1961. Na de Honkbalweek van 1978 werd de heer Tromp de opvolger van Voogd (die aanbleef als adviseur) en begon aan de voorbereidingen van de editie voor 1980. Maar tussendoor organiseerde Tromp met zijn staf ook al een ander evenement in 1979. Door het

succes van de Honkbalweek en het plezier van de duizenden toeschouwers werd besloten een mini-versie van het evenement te organiseren in 1979, de Haarlemse Honkbal Zesdaagse. Dat evenement was zeer succesvol en vormde voor Tromp en zijn mede-organisatoren een prima 'generale repetitie' voor de Haarlemse Honkbalweek van 1980. Piet Tromp leidde ook het Organisatie-Comité van de Haarlemse Honkbalweek in 1982 en 1984. Doordat het Comité veel ervaring had opgedaan met het organiseren van het internationale toernooi waren de meeste leden ook betrokken bij de organisatie van het allereerste Wereldkampioenschap Honkbal in Nederland in 1986. De heer Tromp was de algeheel voorzitter van het Comité tijdens dit enorme evenement met vier speelsteden (Haarlem, Rotterdam, Utrecht en Eindhoven). Amsterdam was toen de centrale stad waar alle teams en

officials verbleven en waar ook het perscentrum was. Een paar maanden na het WK stopte Tromp als voorzitter van het Organisatie-Comité en werd opgevolgd door Wim Oosterhof, die daarna leiding gaf aan de Honkbalweek van 1988. Maar Piet Tromp bleef in de daarnavolgende jaren altijd een trouwe en bijna dagelijkse bezoeker van de Haarlemse Honkbalweek.

Hans de Bie

Op 23 januari 2020 overleed Hans de Bie op 83-jarige leeftijd. De heer De Bie maakte vele jaren deel uit van het Organisatie-Comité van de Haarlemse Honkbalweek. Voor zijn vele bijdragen aan de honkbalsport ontving hij in 1988 het Bondsonderscheidingsteken en werd hij in 1995 door de KNBSB benoemd tot Lid van Verdienste. Hans de Bie voetbalde, met zijn tweelingbroer Johan, bij het Amsterdamse AFC, waarna de twee gingen honkballen bij de honkbal-afdeling van deze vereniging, ABC. Bij beide afdelingen zijn de twee broers enorm actief in allerlei functies. Na een aantal jaar als redacteur te hebben gewerkt bij De Telegraaf was Hans de Bie 32 jaar werkzaam voor het NOS-Journaal, ondermeer als eindredacteur. In 1967-1969 was hij eindredacteur van het blad HonkbalBaseball, dat in die jaren als onafhankelijk blad verscheen, maar ook bondsberichten publiceerde. Sinds 1963 was Hans de Bie actief als medewerker tijdens de Haarlemse Honkbalweek. Tussen 1969 en 1994 maakte hij deel uit van het Organisatie-Comité.

Tot en met 1977 was hij verantwoordelijk voor perszaken, waarna hij in 1977-1984 vice-voorzitter was. Na aanvankelijk te zijn gestopt keerde De Bie in 1989 terug in het comité en bleef tot en met 1994 adviseur. Hans de Bie had ook zitting in de organisatie van het Europees Kampioenschap in Haarlem (1973, 1977, 1981, 1985), de Haarlemse Honkbal Zesdaagse (1979) en het eerste Wereldkampioenschap Honkbal (1986) in ons land. Als lid van de perscommissie verzorgde De Bie voor de nodige informatie voor de media. Hieruit ontstond later het dagelijkse publieksbulletin Leesvoer.

Voor zijn werkzaamheden in de perscommissie tijdens het EK van 1977 ontving De Bie de Slugger, de hoogste onderscheiding van de KNBSB op promotioneel gebied. Sinds de oprichting van de Stichting Nederlands Honkbal- en Softbal Museum/Eregalerij had de heer De Bie zitting in het bestuur (1983-2001).

Hal Smeltzly

Voormalig manager van het Nederlands honkbalteam Hal Smeltzly overleed op 15 juni 2018 op 86-jarige leeftijd. Smeltzly leidde Oranje in 1967 en 1971 en was toen tevens adviseur van de Bond. Coach Smeltzly was bijna vijftig jaar verbonden aan Florida Southern College, eerst als honkbalcoach en later als athletic director. De heer Smeltzly kwam in 1950 naar Florida Southern om er te honkballen en basketballen. Later speelde hij professioneel in de minor league in 1953 en 1955, waarna hij in 1957 de nieuwe hoofdcoach werd van het honkbalteam van Florida Southern. Hal Smeltzly was zeer succesvol en won zes regionale titels met zijn ploeg, met wie hij driemaal de Division II College World Series won. Sinds augustus 1966 was Smeltzly een jaar lang adviseur en bondscoach van het Nederlands team. Hij liet een bijzonder positieve indruk achter bij spelers, coaches en bestuurders en werd geroemd om zijn enorme vakkennis, maar ook zijn manier van samenwerken.

Na afscheid van zijn jaar in Nederland ontving Smeltzly het Bondsonderscheidingsteken. In mei 1971 keerde Smeltzly voor een paar maanden terug naar Nederland en dit keer was hij hoofdcoach van Oranje tijdens de Haarlemse Honkbalweek. In 1972 en 1975 was Hal Smeltzly manager van de nationale Amerikaanse honkbalploeg. In 1978 zette Smeltzly met een aantal andere vooraanstaande coaches USA Baseball op, de overkoepelende Amerikaanse honkbalbond. Smeltzly nam in 1976 na twintig jaar afscheid als coach van Florida Southern, waarna hij in de volgende 28 jaar het volledige sportprogramma van de school overzag als athletic director. Voor zijn vele verdiensten door de jaren heen werd Hal Smeltzly gekozen in zes Halls of Fame.

Dick Mos

Op 22 augustus 2018 overleed Dick Mos op 71-jarige leeftijd. Na verhuizing van zijn geboorteplaats Haarlem naar Goes raakte Dick Mos nauw betrokken bij honkbal- en softbal-vereniging The Red Geese. Ook werd hij honkbal-scheidsrechter en debuteerde hij in 1980 in de hoofdklasse. De heer Mos moest in 1988 afscheid nemen om gezondheidsredenen. In 1984 was Dick Mos één van de umpires tijdens de dertiende Haarlemse Honkbalweek. Twee jaar later was hij één van de scheidsrechters tijdens het Wereldkampioenschap dat toen voor de eerste keer in

Nederland werd georganiseerd. Dick Mos bleef actief voor The Red Geese en was later ook bestuurder van honkbal- en softbalvereniging Braves uit Gouda. In 1997 tot begin 2000 maakte hij deel uit van het bondsbestuur van de KNBSB, waarvan hij enige tijd interim-voorzitter.

Koos Alberts

Zanger Koos Alberts overleed op 28 september 2018 op 71-jarige leeftijd. De in Amsterdam als Koos Krommenhoek geboren volkszanger brak in 1984 door toen het nummer 'Ik verscheurde je foto' een grote hit werd. In november 1984 stond hij met drie nummers in de top-10 van de Nationale Hitparade, een unieke prestatie. In oktober 1987 liep Koos Alberts door een auto-ongeluk een dwarslaesie op. Hierdoor kwam hij terecht in een rolstoel, maar hij wist daarna zijn zangersloopbaan weer op te pakken en bleef succesvol. Tijdens de zestiende Honkbalweek in 1992 treedt Koos Alberts op in de feesttent na afloop van de avondwedstrijd.

Peter C. Bjarkman

Op 1 oktober 2018 overleed onverwacht de zeer bekende en alom gewaardeerde Amerikaanse honkbalhistoricus en -journalist Peter Bjarkman op 77-jarige leeftijd. Bjarkman stond bekend om zijn enorme kennis van de historie van het honkbal in Cuba, het land dat hij regelmatig bezocht en zijn tweede thuis noemde. Peter Bjarkman honkbalde zelf op de University of Hartford, waarna hij leraar Engels werd op verschillende scholen, maar ook in Colombia en Ecuador. De heer Bjarkman schreef meer dan dertig jaar in allerlei publicaties over sport, voornamelijk honkbal en basketbal, en deed uitvoerig onderzoek naar de historie van het Cubaanse honkbal. Bjarkman schreef meer dan veertig boeken en werd een bekende en geliefde honkbalfan, die wereldwijd veel vrienden kreeg. Door de jaren heen maakte Peter Bjarkman vele reizen en bezocht hij vrijwel alle grote evenementen. Zo was hij een vrijwel vaste bezoeker van de Haarlemse Honkbalweek en het World Port Tournament en was hij aanwezig tijdens het in ons land georganiseerde Wereldkampioenschap in 2005 en 2009. Zodoende had hij veel Nederlandse kennissen en vrienden.

Julio Hazel

Voormalig honkballer en coach Julio Hazel overleed op

3 oktober 2018 onverwacht op 75-jarige leeftijd. Als outfielder speelde Julio Hazel in de jaren zestig en zeventig in de Nederlandse hoofdklasse voor het Amsterdamse VVGA (1965), dat na een fusie als HVGA (1966) verder ging. Hierna volgde een verhuizing naar Diemen waar de vereniging werd omgedoopt in Giants Diemen. Hazel verhuisde mee en speelde voor Giants in 1967. Vervolgens kwam hij vijf seizoenen (1968-1972) uit voor het Bussumse HCAW. Julio Hazel nam in 1966 en 1971 met het Nederlands honkbalteam deel aan de Haarlemse Honkbalweek. Sinds 1976 was hij tot eind jaren tachtig nog vele jaren als coach actief bij de honkbal- en softbalvereniging Hilversum. Tussendoor was hij in 1981 hoofdcoach van het hoofdklasse-team van Quick Amerfoort en in 1988 hoofdcoach van UVV.

Tinus van Rullen

Op 11 oktober 2018 overleed op 79-jarige leeftijd Tinus van Rullen, club-icoon van de honkbal- en softbal-vereniging Sparks Haarlem waar hij bekend stond als 'Ome Tinus'. Bij deze vereniging was de heer Van Rullen vele jaren bij deze Haarlemse vereniging actief. Hij was teambegeleider, zorgde voor de speelvelden van zowel de honkbal- als de softbalteams en organiseerde allerlei winteractiviteiten in de kantine. Hoewel 'Mr. Sparks' het vanaf 2008 wat rustiger aan ging doen bleef hij nauw betrokken bij de activiteiten van zijn club. Vele jaren maakte Tinus van Rullen deel uit van de befaamde en hardwerkende groundscrew van de Haarlemse Honkbalweek. Dezelfde crew verzorgde ook de velden tijdens verschillende edities van de Haarlemse Softbal Week, het WK honkbal van 2005 en 2009 en het WK softbal van 2014. Voor zijn vele activiteiten werd de heer Van Rullen in 2007 benoemd tot Lid in de Orde van Oranje-Nassau en werd hij in hetzelfde jaar gekozen tot Vrijwilliger van het Jaar in Haarlem.

Jan Smidt

Op 2 januari 2019 overleed voormalig honkbal-international Jan Smidt, zestien dagen voor zijn 90e verjaardag. Jan Smidt was een legendarische werper uit de jaren veertig tot en met zestig. Hij begon met honkballen bij SC Haarlem, maar verhuisde na een paar jaar naar HHC bij wie hij jarenlang furore maakte. In 1954 werd hij uitgenodigd deel te nemen aan het Major League Spring Training-camp van New York Giants, waar hij de 'drop-curve' leerde te beheersen. Hij gooide vier No-Hitters gooide en werd in 1956 gekozen tot Beste Werper.

Jan Smidt debuteerde in 1948 in het Nederlands honkbalteam en hij zou tot en met 1963 voor Oranje uitkomen. Met Oranje werd hij vijfmaal (1956, 1957, 1958, 1960, 1962) Europees kampioen.

In 1961 en 1963 maakte Smidt deel uit van de spelersgroep tijdens de eerste twee edities van de Haarlemse Honkbalweek. Jan Smidt stopte in 1966, maar keerde in 1994 op 65-jarige leeftijd nog even terug op de werpheuvel toen hij met een veteranenploeg van Kinheim deelnam aan de Senior World Series in het Amerikaanse Phoenix. Sinds de oprichting van het Nederlands Honkbal- en Softbal Museum in 1983 was Jan Smidt daar nauw aan verbonden. Hij is de ontwerper van de plaquettes van de in onze Hall of Fame opgenomen persoonlijkheden. Wanneer het Museum en de Hall of Fame tijdens internationale evenementen in Haarlem open waren was Smidt daar vrijwel altijd te vinden. Zijn zoon Thijs-Jan gooide eveneens in Oranje.

Eligio Kelly

Voormalig honkbalinternational Eligio Kelly overleed op 19 januari 2019, een maand na zijn 62e verjaardag. De voormalige werper, die luisterde naar de bijnaam 'Lichito', speelde vele jaren voor Groot Kwartier Stars op Curaçao. Na twee seizoenen te hebben gespeeld in Minor League-teams van Milwaukee Brewers (1976-1977) kwam Eligio Kelly in 1978 naar Nederland. In de hoofdklasse kwam hij vervolgens uit voor Quick Amersfoort en Sparta. In 1978 nam Kelly met het Nederlands honkbalteam deel aan de Haarlemse Honkbalweek en het daaropvolgende Wereldkampioenschap in Italië. Kelly keerde later terug naar Curaçao, maar was sinds 2014 een vaste toeschouwer tijdens de Haarlemse Honkbalweek en het World Port Tournament om te kijken naar zijn zoon en international Kevin.

Huub Kohl

Op 28 februari 2019 overleed voormalig honkballer en coach Huub Kohl op 73-jarige leeftijd. De catcher/derde honkman speelde elf seizoenen in de hoogste afdeling voor Sparta (1965), Feyenoord (1969-1975) en Haarlem Nicols (1976-1978), met wie hij tweemaal landskampioen werd. De heer Kohl was vele jaren verbonden aan Feyenoord, de Rotterdamse vereniging waar hij was begonnen met honkbal op 14-jarige leeftijd en voor wie hij ook speelde toen de ploeg in lagere afdelingen

uitwam. Kohl was een gevreesde slagman en powerhitter, maar speelde vanwege zijn Duitse nationaliteit nooit in het Nederlands honkbalteam. In 1960 nam hij namens Nederland wel deel aan het Europees Kampioenschap voor BRL-teams (juniores) in Ramstein (toenmalig West-Duitsland). Ons land werd toen vertegenwoordigd door het Rotterdams BRL-team, dat Nederlands kampioen was geworden en als beloning naar het EK mocht.

In de jaren zeventig speelde Huub Kohl verschillende interlandwedstrijden voor de nationale ploeg van West-Duitsland, met wie hij deelnam aan twee Europese Kampioenschappen. Na zijn spelersloopbaan ging Kohl coachen. Eerst in de hoofdklasse bij Haarlem Nicols (1979-1980), vervolgens bij Feyenoord en daarna was hij nog van het hoofdklasse-team van Neptunus in 1988-1990. Tussendoor was Huub Kohl één van de coaches van het Nederlands Cadetten Team (1984-1985) en Jong Oranje (1986-1987). Met het Cadetten-team werd hij in 1985 Europees kampioen. Ook was hij vele jaren als catching instructor verbonden aan de Baseball School in Zwanenburg. In 1997-1999 maakte Huub Kohl deel uit van de coachingstaf van het Nederlands honkbalteam, met wie hij 1998 als coach deelnam aan de Haarlemse Honkbalweek. Zijn zoons droegen ook het Oranje-shirt. Geoffry Kohl gooide vele jaren in Oranje, Dave Kohl was catcher in Jong Oranje.

Ed van Opzeeland

De toonaangevende sportjournalist Ed van Opzeeland overleed op 4 juni 2019 op 91-jarige leeftijd. Van Opzeeland voetbalde en honkbalde bij het Amsterdamse Blauw-Wit, met wie hij enige jaren in de hoogste afdeling speelde. De heer Van Opzeeland schreef sinds de jaren vijftig verschillende sportboeken. Hij schreef over voetbal, honkbal en basketbal in ondermeer Het Parool, de krant waarvoor hij van 1952 tot 1960 werkzaam was. Op 13 juni 1956 is hij de enige Nederlandse journalist die aanwezig is bij en verslag doet van de allereerste Europa Cup-1 finale (voetbal), want in die jaren stuurde geen enkele krant een verslaggever naar Europa Cup-wedstrijden of finales. Van Opzeeland reisde dan ook op eigen gelegenheid en zonder overleg met zijn hoofdredacteur. In latere jaren maakte Ed van Opzeeland sportreportages voor De Telegraaf, Het Vrije Volk, het weekblad Revue en de opvolger daarvan, Nieuwe Revu. Hij werkte in de jaren vijftig als commentator voor het televisieprogramma

'Sport in Beeld' van de toenmalige NTS en verzorgde het commentaar bij honkbal- en basketbalwedstrijden. Zo deed hij in 1962 het commentaar tijdens de finale van het Europees Kampioenschap honkbal in Amsterdam toen de wedstrijd rechtstreeks op televisie werd uitgezonden. Ook was hij commentator bij de TV-reportages van de eerste Honkbalweken. 'Sport in Beeld' werd in 1969 opgevolgd door 'Studio Sport' en het was Ed van Opzeeland die de naam van het nieuwe programma bedacht. In 2010 was hij één van de medewerkers aan het jubileumboek ter gelegenheid van de 25e Haarlemse Honkbalweek, het evenement dat hij door de jaren heen altijd is blijven bezoeken.

Glenn Mickens

Op 9 juli 2019 overleed Glenn Mickens op 88-jarige leeftijd. Als werper speelde Mickens in 1953 in vier wedstrijden voor Brooklyn Dodgers in de Major League. Later (1959-1964) is de heer Mickens actief voor Kintetsu Buffaloes in de Japanse Major League (NPB). Terwijl hij in Japan speelde is Glenn Mickens in 1962 in de wintermaanden ook als coach actief bij het honkbalteam van de University of California at Los Angeles (UCLA). Hij wordt full-time coach van UCLA in 1965 en werkt 25 jaar lang in het honkbalprogramma van de universiteit, waarna hij in 1989 afscheid neemt. Bij UCLA is Mickens eerst assistent en pitching coach van Art Reichle, die in 1975 wordt opgevolgd door Gary Adams. In 1980 neemt het team van UCLA Bruins, onder leiding van Adams, deel aan de elfde Haarlemse Honkbalweek. Glenn Mickens is er dan bij als pitching coach.

Hans Bouwen

Voormalig hoofdklassewerper en international Hans Bouwen overleed op 21 juli 2019 op 77-jarige leeftijd. Bouwen debuteerde in 1961 op 19-jarige leeftijd in de hoofdmacht van ADO uit Den Haag in de hoofdklasse. In hetzelfde jaar werd de eerste editie van de Haarlemse Honkbalweek georganiseerd. Toenmalig (Amerikaans) bondscoach Ron Fraser selecteerde liefst 28 spelers voor het Nederlands Team, waaronder Hans Bouwen. In 1962-1965 kwam Bouwen in de hoofdklasse uit voor het Rotterdamse Sparta, met wie hij in 1963 landskampioen werd. Sparta was toen de eerste niet uit Amsterdam of Haarlem afkomstige club die kampioen werd. In 1966 en 1967 speelde Hans Bouwen voor het toen in de Derde Klasse spelende Neptunus.

Later verzorgde hij vele jaren de werpersopleiding voor jeugdspelers van het Haarlemse Kinheim. Bovendien is hij zeer actief binnen honkbal- en softbalvereniging The Bears in Bergen.

Loek van Mil

Op 28 juli 2019 overleed onverwacht op slechts 34-jarige leeftijd honkbal-international en voormalig professional Loek van Mil. De 2.16 meter lange werper begon zijn loopbaan bij Cardinals in zijn geboorteplaats Oss. Aanvankelijk als catcher, maar al gauw werd hij pitcher. De rechtshandige werper speelde professioneel sinds 2006 en gooide in Triple-A (het op één na hoogste Amerikaanse niveau) in 2012, 2013, 2015 en 2016. Van Mil speelde in de organisaties van de Minnesota Twins (2006-2010), Los Angeles Angels of Anaheim (2010-2012), Cleveland Indians (2012) en Cincinnati Reds (2013), waarna hij koos voor een loopbaan in Japan.

In 2014 gooide Van Mil voor Tohoku Rakuten Golden Eagles in Nippon Professional Baseball, de Japanse Major League. Vervolgens was hij in 2015 en 2016 weer actief in het Triple-A team van Minnesota Twins. Voor zijn profloopbaan begon debuteerde Loek van Mil in de hoofdklasse als werper bij HCAW in 2005 en 2006. Hierna was hij in 2008-2012 speelgerechtigd voor Amsterdam Pirates, maar kwam vanwege zijn professionele loopbaan niet in actie voor de ploeg. Sinds 2015 gooide Van Mil voor Neptunus. In de wintermaanden 2015-2016 speelde Van Mil in zijn eerste van vier profseizoenen in de Australische competitie, waarin hij uitkam voor Adelaide Bite en Brisbane Bandits.

In december 2018 werd Van Mil in kritieke toestand opgenomen in een ziekenhuis in de Australische hoofdstad Canberra, met ernstig hoofdletsel opgelopen bij een niet-honkbalgerelateerd ongeluk. In januari 2019 keerde hij terug op de werpheuvel, waarna hij met Brisbane kampioen werd.

Loek van Mil maakte zijn debuut in het Nederlands Honkbal Team in 2007 en gooide sindsdien vrijwel jaarlijks voor Oranje. Met Oranje nam hij ondermeer deel aan het Wereldkampioenschap 2007, de Premier12 in 2015, de succesvolle World Baseball Classic in 2013 en 2017, werd hij Europees kampioen in 2016 en werd in 2018 de Super6 gewonnen. Met de nationale ploeg nam Loek van Mil in 2016 en 2018 deel aan de Haarlemse Honkbalweek.

Carlos Guzmán

De voormalige Italiaanse international Carlos Guzmán overleed op 30 augustus 2019 op 74-jarige leeftijd. De in Guatemala geboren Guzmán was een uitstekende catcher, eerste honkman en een sterke slagman. Carlos Guzmán speelde in Italië in 1971-1984 en kwam uit voor Ronchi dei Legionari (eerste drie jaar) en Parma, waar hij populair was en een honkbal-idoool werd. Met Parma wordt hij viermaal landskampioen en wint hij vijf Europa Cups. Na zijn spelersloopbaan wordt Guzmán coach en is in die functie actief bij de teams van Parma, Bollate en Mantova. Ook is hij één van de coaches van de Italiaanse nationale ploeg. Met Italië nam hij als coach deel aan ondermeer de Olympische Spelen van 1992 en 1996, maar ook verschillende Wereldkampioenschappen, Europese Kampioenschappen en Intercontinental Cups. Guzmán speelde in de nationale ploeg van zowel Guatemala als Italië. Terug in Guatemala was Guzmán de laatste jaren als coach werkzaam voor de nationale honkbalbond van Guatemala, was hij actief voor de Fundación Olímpica Guatemalteca en introduceerde hij honkbal op een school voor blinden. In 1972 nam Carlos Guzmán met Italië deel aan de zevende Haarlemse Honkbalweek.

Dolf de Zwart

Oud-international Dolf de Zwart overleed op 88-jarige leeftijd op 6 oktober 2019. De Zwart, die voornamelijk als catcher actief was (later derdehonkman), was een gepassioneerde speler, die in 1949 zijn debuut in het eerste team van het Haarlemse EDO. Hij speelt tot en met 1963 voor deze club. De Zwart speelde in de hoogste afdeling in 1950-1951 en van 1954 t/m 1967 voor EDO en Haarlem Nicols. Op 16 augustus 1958 is De Zwart catcher als Doby Peters namens EDO een No-Hitter gooit. EDO wordt dat jaar landskampioen. In 1962 en 1963 is Dolf de Zwart speler/coach van EDO, dat eind 1963 fuseert met EHS. Hierdoor ontstaat Haarlem Nicols, waarvan hij eveneens speler/coach is. Nicols wordt in 1965 voor het eerst landskampioen en verovert een jaar later als eerste Nederlandse club de Europa Cup. Later is De Zwart nog coach bij het Amsterdamse HCTIW. In 1956 debuteert Dolf de Zwart in het Nederlands Team, dat in Rome voor het eerst Europees kampioen wordt. Prolongatie van de titel volgt in 1957 en 1958. Na enige jaren afwezigheid keert De Zwart terug in Oranje tijdens het EK van 1964 en 1965, beide keren

winst. In 1969-1972 is Dolf de Zwart assistent coach van het Nederlands Team, dat in deze periode in actie komt tijdens de Haarlemse Honkbalweek (1969, 1972) en voor het eerst deelneemt aan een Wereldkampioenschap (1970, Colombia). In 1969 krijgt De Zwart het Bondsonderscheidingsteken.

Hans Schotel

Op 30 maart 2020 overleed Hans Schotel, Lid van Verdienste en Erelid van de KNBSB, op 30 maart 2020 op 87-jarige leeftijd. De heer Schotel is 67 jaar actief geweest in het Nederlandse honkbal. Veel daarvan als scheidsrechter. Hij debuteerde in 1946 al op 14-jarige leeftijd als umpire. Na wedstrijden in het toenmalige Rayon Amsterdam en vervolgens op landelijk niveau promoveerde de heer Schotel in 1961 naar de hoofdklasse en bleef daarin tot en met 1979 actief. Hans Schotel had een rustige manier van scheidsrechteren en had een enorme kennis van de spelregels. Voor vele scheidsrechters werd hij dan ook een mentor en begeleider op weg naar de top. In 1961 was Schotel één van de umpires tijdens de allereerste Haarlemse Honkbalweek. Hierna zou hij nog zesmaal als scheidsrechter deelnemen aan de Honkbalweek.

Hans Schotel was ook scheidsrechter tijdens het Europees Kampioenschap in 1962 (Amsterdam) en 1965 (Madrid, Spanje). Van februari 1972 t/m juli 1975 was Schotel Umpire Commissioner van de Europese Honkbal Bond. De heer Schotel had sinds 1959 ruim vijftig jaar zitting in verschillende bondscommissies, zoals de scheidsrechterscommissie, de strafcommissie en de protestcommissie. Van deze laatste commissie maakte Schotel 41 jaar (1963-2003) lang deel uit als lid en voorzitter. Zijn langste verbintenis (52 jaar) was met de spelregelcommissie (1961-2012), waarvan hij lid, secretaris en voorzitter is geweest.

Douglas Morton

De voormalige hoofdklasse-pitcher Douglas Morton overleed onverwachts op 19 april op 70-jarige leeftijd. De rechtshandige Amerikaanse werper speelde in 1975-1981 voor het succesvolle Haarlem Nicols, waarna hij in 1982-1984 uitkwam voor het Utrechtse UVV. Met Nicols werd Douglas Morton in 1975-1977 driemaal op rij landskampioen en werd in 1975 de Europa Cup gewonnen. In zijn tien seizoenen in

de hoofdklasse domineerde Morton als pitcher. Zo bleef hij in 1976-1977 ongeslagen (resp. 11x en 16 winst) en werd beide keren gekozen tot Beste Werper. Douglas Morton kwam regelmatig uit voor de Dutch American All Stars, een team samengesteld uit in de Nederlandse competities uitkomende Amerikaanse spelers. Dat team was de sparring-partner van het Nederlands honkbalteam tijdens oefenwedstrijden ter voorbereiding op ondermeer de Haarlemse Honkbalweek. Met deze ploeg nam Morton in 1979 deel aan de Haarlemse Honkbal Zesdaagse en werd ook toen gekozen tot Beste Pitcher.

Bob Watson

Voormalig Major League-speler, general manager en bestuurder Bob Watson overleed op 14 mei 2020 op 74-jarige leeftijd. De eerstehonkman en outfielder kwam veertien seizoenen (1966-1979) uit voor Houston Astros waar hij één van de toonaangevende spelers was. Ook speelde hij voor Boston Red Sox (1979), New York Yankees (1980-1982) en Atlanta Braves (1982-1984). Met New York nam hij in 1981 deel aan de World Series. Na zijn spelersloopbaan was Watson hitting coach bij Oakland Athletics (1985-1988), waarna hij werd opgenomen in de technische leiding van

Houston Astros als assistent general manager. In 1993 werd Watson bij Houston general manager, waarna hij dezelfde positie twee seizoenen vervulde bij New York Yankees. Van 1997 tot en met 2010 was Bob Watson als vice-president werkzaam voor het Commissioner's Office van Major League Baseball. In 1999-2009 was Watson general manager van de Amerikaanse Honkbal Bond (USA Baseball) en was hij mede-verantwoordelijk voor de samenstellingen van de vertegenwoordigde ploegen die namens de Verenigde Staten deelnamen aan internationale evenementen. In 2000 won Team USA het goud tijdens de Olympische Spelen in Sydney (Australië), waarna in 2008 (Peking, China) het brons volgde. In 2007 en 2009 werden de teams van Watson wereldkampioen. In zijn functie als general manager van Team USA nam Bob Watson in 2000 en 2008 deel aan de Haarlemse Honkbalweek. (MS)

HIT & RUN

Gisteren (vrijdag 26 juni) zou de dertigste editie van de Honkbalweek Haarlem van start gaan. Inderdaad, een jubileum-editie. Helaas veranderde de wereld in de eerste maanden van dit jaar gigantisch door de coronavirus-pandemie. Wereldwijd werden vrijwel alle (sport)evenementen gestaakt, uitgesteld of afgelast. Erger nog dan het niet doorgaan van deze evenementen was (en is) het persoonlijke leed, want helaas overleden ook veel mensen aan het virus. Over de hele wereld werden vele strenge maatregelen opgelegd om de spreiding van het virus tegen te gaan.

De organisatie van de Honkbalweek maakte op 24 maart bekend dat het toernooi dit jaar geen doorgang zou vinden. Nu is het eind juni en konden er een paar dagen geleden gelukkig meerdere versoepelingen worden aangekondigd.

In de periode dat de 30e Honkbalweek Haarlem zou plaatsvinden zijn er allerlei activiteiten in de Honkbalweek Online om onze trouwe bezoekers toch bij het evenement betrokken te houden. Zo zijn er in de aanloop naar de 'Week' verschillende filmpjes gemaakt die via onze website en ons Youtube-kanaal worden gepresenteerd. Hou de aankondigingen op onze social media-kanalen, zoals Facebook en Instagram, nauwlettend in de gaten.

Voor het eerst zou er dit keer een Honkbalweek-camping zijn. Het terrein hiervoor was schitterend, de accommodatie ook, op loopafstand van het

stadion. De Honkbalweek-camping zal nu over twee jaar debuten.

Wereldwijd stonden (en staan) de honkbal- en softbalcompetities stil vanwege de coronapandemie. Op 12 april ging in Taiwan de eerste profcompetitie van start. Zonder publiek en met speciale regels en voorzieningen voor spelers en officials. Bijna een maand later, op 5 mei, werden ook de eerste wedstrijden gespeeld in de professionele competitie in Zuid-Korea. Inmiddels kunnen de wedstrijden in Taiwan weer door meerdere toeschouwers worden bijgewoond.

Op 12 maart werd Major League Spring Training abrupt afgebroken en de start van het reguliere seizoen uitgesteld. Tot nu toe is er nog geen wedstrijd gespeeld in deze Noord-Amerikaanse profcompetitie. Woensdag maakte MLB bekend dat het seizoen 2020 op 23 juli zal beginnen, maar de organisaties worden alsnog geplaagd door het coronavirus. Bij verschillende Major League-clubb zijn hele groepen spelers geïnfecteerd geraakt met het virus, onder wie All-Star-outfielder Charlie Blackmon van de Colorado Rockies en een niet-nader genoemde Major Leaguer van de Toronto Blue Jays. Ook bij de Phillies tiert het virus welig: een ruim dozijn (Minor League)-spelers en personeel heeft al positief getest. Voor wat betreft honkbal in Amerika lijkt het een situatie van eerst zien, dan geloven.

En hoe is de situatie in eigen land? Afgelopen woensdag werden er alweer ruime versoepelingen aangekondigd die per 1 juli ingaan. Zo mag er zowel buiten als binnen weer zonder beperkingen worden gesport. En mag er weer in competitieverbanden worden gespeeld. Wel moet het publiek de anderhalve meter afstand blijven aanhouden.

Aanvankelijk waren binnensporten, contactsporten en evenementen tot 1 september verboden, maar dat is nu allemaal weer mogelijk. Op donderdag maakte de KNBSB bekend dat de honkbalcompetitie

in de hoofdklasse op donderdag 23 juli van start gaat, voorafgegaan door drie weken waarin oefenwedstrijden worden gespeeld. De competitie in de Golden League Softbal zal op zaterdag 18 juli beginnen.

